

KIÁLTÓ SZÓ

11. évfolyam, 28. szám

A kiskundorozsmai Keresztelő Szent János Plébánia hetilapja

2023. július 9.

Evangélium

Megfürdés a világban

Jézus nyilvános működését lelkigyakorlat vezet be, ahol annak kell kiderülnie, az Isten fia mennyire megbízható a mennyei Atya által kért feladat ellátásában.

Jézus születésekor lejön a földre, feltámadása után leszáll a poklokra, mert az emberiség megváltásának nincs más útja, mint-hogy minden területet bejárjon, és az ott megragadt embert fel-emelje. Részt kell vennie az emberi élet minden területén ahhoz, hogy segíteni tudjon a bajba jutott bűnösön.

Jézus szenvedése, halála és pokolra szállása mind fontos esemény. Egyházatyák azt tanították, hogy amit Jézus nem vett magára, azt nem gyógyította meg. Amivel nem került kapcsolatba, az nem lett megváltva. Jézus kiengesztelte a bűnt, meggyógyította, azáltal, hogy átment rajta. Az érettségitől való félelem, miután átmentünk rajta, a vizsgák után meggyógyul. A helyére kerül. A találgatásból és képzelődésből valóság lesz. Krisztus megváltott minket. A megváltás, felváltás. A bizonytalanságból tény lett, a félelemből szabadság. A képzeletből valóság. Azáltal, hogy átment rajta, megszűnt mumsnak lenni, kipukkadt a lufi és kiderült róla, hogy ez csak kívülről hatalmas. Kiderült róla, hogy mi.

Jézus Ádámtól kezdve átmegegy a szenvedéseken, és átalakítja azokat. A zsidókhoz írt levél különös hangsúlyt fektet arra, hogy Jézust úgy mutassa be, mint aki együtt érez az emberekkel és tisztában van az élet különböző kockázataival.

„Ezért minden tekintetben hasonlónak kellett válnia testvéreihez, hogy irgalmas és Istenhez hűséges főpap legyen, és kiengesztelje a nép bűneit.

Így, mivel maga is kísértést szenvedett, tud segíteni azokon, akik a kísértéssel küzdenek” (Zsid 2,17-18).

„Főpapunk ugyanis nem olyan, hogy ne tudna együtt érezni gyöngeségeinkkel, hanem olyan, aki hozzánk hasonlóan mindenben kísértést szenvedett, a bűntől azonban ment maradt” (Zsid 4,15).

Jézus pusztai próbatétele végig kíséri életét, ahogyan a miénket is.

Sára szerzetes anyáról azt mondták, hogy tizenhárom éven keresztül hevesen küzdött a bűn démonával. Óriási ereje volt ennek az asszonynak, mert soha nem azt imádkozta, hogy szabadíts meg a gonosztól, hanem csak annyit mondott: „Istenem, adj erőt!” Nem menekült, hanem részt vett.

G.F.

Pápák humora

XXIII. János pápa

◊ Rögtön a megválasztása után visszavonult, hogy felvegye Róma püspökének hófehér reve-rendáját, ahogyan azt a hagyomány megköveteli. Igen ám, de az előre elkészített három reve-renda egyike sem volt jó a méretére. Mindenki roppantul zavarban volt, az új pápa viszont mosolyogva így szólt: „Már látom, hogy a szabók nem engem akartak pápának!”

◊ Egy kórházlátogatás alkalmával megkérdezte egy kisfiútól, mi szeretne lenni, ha felnőtt. A

gyerek azt felelte: vagy rendőr vagy pápa. „A helyedben a rendőrséget választanám – mondta a Szentatya. – Pápa akárkiből lehet, nézz csak rám!”

◊ Éjjelente gyakran felébredek, eltöprengök a világ súlyos problémáin, és elhatározom, hogy mindezt el kell mondanom a pápának. Aztán másnap, mikor felébredek, rájövök, hogy én vagyok a pápa.

◊ Amikor egy riporter megkérdezte, hányan dolgoznak a Vatikánban, János pápa állítólag így felelt: „Nagyjából a fele.”

◊ Egy bíboros nehezményezte, hogy a vatikáni fizetésemelés után az egyik alkalmazott ugyanannyit keres, mint a bíboros. A pápa azt mondta: „Annak az alkalmazottnak tíz gyereke van, remélem, a bíborosnak nincsen.”

◊ Egy este a barátját látogatta meg a Szentlélek Kórházban. A nővér, aki ajtót nyitott, így mutatkozott be: „Szentatyám, a Szentlélek főnöknője vagyok.” A pápa így felelt: „De jó magának! Remek állás! Én csak ‘Isten szolgáinak szolgája’ vagyok.”

◊ Röviddel pápává választása után Róma utcáin sétált. Egy pár jött szembe, és ahogy elhaladtak egymás mellett, meghallotta, hogy a nő odasúgja a barátjának: „Jó ég, milyen kövér!” Utánuk fordulva megjegyezte: „Hölgyem, gondolom, tudja, hogy a konklávé nem kimondottan szépségverseny.”

◊ Egyszer azt írta: „Három dolog viszi romlásba az embert: a nők, a szerencsejáték és a földművelés. Apám a legunalmasabbat választotta.”

◊ Amikor már bíboros és velencei pátriárka volt, egyszer azt mondta a város egyik gazdag

polgárának: „Egyetlen dolog van, ami kettőnket összeköt: a pénz. Önnek sok van, nekem semennyi. A különbség az, hogy engem egyáltalán nem is érdekel.”

- ◊ Még velencei pátriárka volt, mikor egy újságíró megkérdezte tőle, milyen hivatást választana, ha újrakezdhetné az életét. Azt felelte: újságíró lenne. Majd derűsen hozzátette: „S most lássuk, meri-e azt mondani, hogy maga meg, ha újrakezdhetné, pátriárkának állna!”
- ◊ Egy vatikáni tisztségviselő azt mondta a pápának: „teljeséggel lehetetlen”, hogy 1963-ban megnyissák a II. Vatikáni Zsinatot. „Jó, akkor 1962-ben fogjuk megnyitni” – felelte. És meg is nyitotta.
- ◊ Nagy hallgatóság előtt beszélt éppen, mikor elromlott a mikrofon. Idegeskedés helyett megjegyezte: „Semmi baj, úgysem mondtam semmi érdekfeszítőt.”
- ◊ Egyszer apácák látogatását fogadta, akik Szent József nővéreiként mutatkoztak be neki, a pápa elismerően biccentett: „Ahhoz képest egész jól tartják magukat!”
- ◊ Mikor egy audiencián egyik látogatója kijelentette, ő katolikus, de nem gyakorló, a pápa mosolyogva rávágta: „én meg nudista vagyok, csak sose gyakorlom”.

Forrás: <https://oli.katolikus.hu/tortenetek/xiii-janos-humora/>

M.T.É.

Hirdetések

Fatimai imaóra lesz július 13-án, csütörtökön a reggeli mise végétől 1/2 9-ig a templomban.

P.Gy.

A plébánia elérhetőségei:
6791 Szeged-Kiskundorozsma,
Szent János tér 6.
tel.: (62) 461-228 és (20) 82-32-159
email: dorozsmaiplebania@gmail.com
web: <http://dorozsmaiplebania.hu>

Jól döntök?

Az előző kérdésünkre a helyes válasz: c.) négy

Keresztelő Jánosnak egy feje volt, de ereklyékben négy fejét tisztelik. Rómában (Olaszország), Münchenben (Németország), Amiens-ben (Franciaország) és a damaszkuszi nagy mecsetben (Szíria).

Új kérdésünk: Keresztelő János halála ünnepének hány liturgikus neve van?

- a) egy
- b) kettő
- c) három

A helyes válaszokat névvel és címmel ellátva, csütörtök estig dobják be a plébánia postaládájába. A helyes megfejtők között egy könyvet sorsolunk ki. A szerencsés nyertes nevét a július 23-i számban közöljük.

A június 25-i rejtvény nyertese:

Csányiné Dóczi Ilona volt.

G.F.

Létige

- 9. v.: Zak 9,9-10; Zs 144; Róm 8,9.11-13; Mt 11,25-30
- 10. h.: Ter 28,10-22a; Zs 90; Mt 9,18-26
- 11. k.: Péld 2,1-9; Zs 33; Mt 19,27-29
- 12. sz.: Ter 41,55-57; 42,5-7a.17-24a; Zs 32; Mt 10,1-7
- 13. cs.: Ter 44,18-21.23b-29; 45,1-5; Zs 104,16-21; Mt 10,7-15
- 14. p.: Ter 46,1-7.28-30; Zs 36; Mt 10,16-23
- 15. sz.: Ter 49,29-33; 50,15-24; Zs 104,1-7; Mt 10,24-33
- 16. v.: Iz 55,10-11; Zs 64; Róm 8,18-23; Mt 13,1-23

Iroda nyitvatartása:
Hétfő - Péntek: 8:00-12:00

AEÉGILMNUV → EVANGÉLIUM

Betűkavarodás

Az előző kérdésünkre a helyes válasz: „**Aki befogad titeket, engem fogad be, és aki engem befogad, azt fogadja be, aki küldött engem.**” (Mt 10,40)

Az egyik, július 9. és július 16. közötti evangélium rövid részletének betűi kissé összekavarodtak; ABC sorrendbe rendeződtek:

„Adimntz, aik aegllmv eegmn az beekmr előtt, én is aegllmmov aámty előtt, aik a beekmnnny anv.”

A helyes válaszokat (a bibliai idézetet és a bibliai vers számát) névvel és címmel ellátva, csütörtök estig dobják be a plébánia postaládájába. A **Létige** segít! A helyes megfejtők között egy könyvet sorsolunk ki. A nyertes nevét a július 23-i számban közöljük.

A június 25-i játék nyertese: **Kéri Györgyné** volt.

Sz.A.

Anyakönyvi hírek

Keresztelés:

Nolen, Hrivnák András és Hrivnák Barbara gyermeke július 2-án a keresztség szentségben részesült.

Temetés:

†Fekete Istvánnét sz.: Nagymihály Erzsébet Idát, életének 75. évében, június 27-én;

†Keresztes Attila Istvánt, életének 74. évében, június 29-én a kiskundorozsmai temetőben utolsó útjukra kísértük.

P.Gy.

Számlaszámok:
OTP- Plébánia: 11735036-20051895
Sztrihá Kálmán Alapítvány:
11735005-20545747
OTP számla - „Az oltárok felújítására”: 11735036-20053952

A szerkesztőbizottság tagjai: Gordos Ferdinánd (G. F. - felelős kiadó), Kósa Lászlóné (K.L. -né), Maróti László (M. L.), Moróné Tapody Éva (M. T. É.), Nagy-né Nyíró Katalin (N. -né), Pócsai György (P. Gy.), Szabó József (Sz. J. - tördelés), Szalkai Attila (Sz. A. - tördelés)